

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 137/17
Luxemburg, 20 december 2017

Arrest in zaak C-372/16
Soha Sahyouni / Raja Mamisch

De Rome III-verordening bepaalt niet welk recht van toepassing is op buitengerechtelijke echtscheidingen

Raja Mamisch en Soha Sahyouni zijn gehuwd in Syrië en wonen tegenwoordig in Duitsland. Zij hebben zowel de Syrische als de Duitse nationaliteit.

In 2013 heeft Mamisch aan zijn echtgenote verklaard uit de echt te scheiden. Daartoe heeft zijn vertegenwoordiger bij de religieuze sharia-rechtbank te Lakatia (Syrië) de echtscheidingsformule uitgesproken. Die rechtbank heeft de echtscheiding vastgesteld. Het gaat om een zogenaamde „buitengerechtelijke” echtscheiding, aangezien de medewerking van de religieuze rechtbank aan die echtscheiding niet nodig is om die geldig te laten zijn. Sahyouni heeft vervolgens een verklaring ondertekend waarin zij erkende al de haar krachtens de religieuze voorschriften verschuldigde betalingen op grond van de huwelijksovereenkomst en van de op eenzijdig verzoek voltrokken echtscheiding te hebben ontvangen, en op die manier haar echtgenoot bevrijd van alle verplichtingen die hij jegens haar had.

Hierna heeft Mamisch in Duitsland verzocht om erkenning van de echtscheiding, een verzoek dat de president van het Oberlandesgericht München (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Beieren, München, Duitsland) heeft toegewezen. De president van het Oberlandesgericht München heeft met name geoordeeld dat een dergelijk verzoek binnen de reikwijdte van de Rome III-verordening betreffende het toepasselijk recht inzake echtscheiding¹ valt en dat volgens die verordening de echtscheiding in kwestie beheerst wordt door het Syrische recht.

Sahyouni is tegen deze erkenning van de echtscheiding opgekomen bij het Oberlandesgericht München, dat aan het Hof van Justitie een aantal vragen heeft gesteld over de uitlegging van de Rome III-verordening.

In zijn arrest van vandaag brengt het Hof allereerst in herinnering dat het in een eerdere beslissing² reeds verduidelijkt heeft dat de Rome III-verordening niet als dusdanig van toepassing is op *de erkenning van een in een derde staat uitgesproken echtscheidingsbeslissing*.

Desondanks worden de inhoudelijke voorwaarden waaraan een in een derde land uitgesproken buitengerechtelijke echtscheiding moet voldoen om in Duitsland te worden kunnen worden erkend, volgens het Duitse recht beoordeeld aan de hand van het recht van de staat die wordt aangewezen op grond van de Rome III-verordening.

Zoals het Oberlandesgericht München opmerkt, zou het onderhavige geding op grond van de Duitse verwijzingsregels moeten worden beslecht, indien de Rome III-verordening niet van toepassing zou blijken te zijn op buitengerechtelijke echtscheidingen.

Het Hof buigt zich bijgevolg toch over de vraag of die verordening als dusdanig van toepassing is op een buitengerechtelijke echtscheiding die het gevolg is van een eenzijdige verklaring van een

¹ Verordening (EU) nr. 1259/2010 van de Raad van 20 december 2010 tot nauwere samenwerking op het gebied van het toepasselijke recht inzake echtscheiding en scheiding van tafel en bed (PB 2010, L 343, blz. 10).

² Zie beschikking van het Hof van 12 mei 2016, Sahyouni (C-281/15).

van de echtgenoten voor een religieuze rechtbank, zoals de echtscheiding die hier aan de orde is, en bijgevolg het recht aanwijst dat hierop van toepassing is.

Het Hof komt echter tot de conclusie dat uit de doelstellingen van de Rome III-verordening volgt dat deze enkel van toepassing is op echtscheidingen die worden uitgesproken door dan wel onder toezicht van een van overheidswege ingestelde rechterlijke instantie. Een echtscheiding die het gevolg is van een eenzijdige verklaring van een echtgenoot voor een religieuze rechtbank, zoals hier aan de orde, valt bijgevolg niet onder de Rome III-verordening.

Het Hof merkt eveneens op dat verschillende lidstaten sinds de vaststelling van de Rome III-verordening in hun rechtsorde de mogelijkheid hebben ingevoerd om echtscheidingen uit te spreken zonder tussenkomst van een overheidsinstantie. Buitengerechtelijke echtscheidingen kunnen echter enkel onder het toepassingsgebied van de Rome III-verordening worden gebracht door wijzigingen waarvoor alleen de Uniewetgever bevoegd is.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106